

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér.
Egyes számok kaphatók: a dohányüzedekekben.

Innen-onnan.

Megfigyelések.

A város pénze. Nagy szó, nagyon drága dolog. Nagyon csínján, nagyon akkurátosan kell vele bánni, mert hisz hón óhajtott haladásunk és a város pénze, anyagi ereje, fájdalom — inkompatibilis dolog. Pedig mind a kettőt becézgetjük, sokra becsüljük. A keddi közgyűlésen a kettő között erősebb összeütközés támadt s így indokolt, hogy *megfigyelés* alá vegyük őket. A tanács nagyon is kimért pénzügyi berendezkedésünkre való tekintettel mellőzését javasolta az egyik leghumauusabb s fontos szociális érdekeket szolgáló intézménynek, a munkások rokkant együletének. Azzal a ridog indokolással okolta meg az elutasítást, hogy nincs reá megfelelő fedezet. Hát jó, a közgyűlés elé ment a dolog, amely *egyhangulag* melegen pártfogolta a kérést. Ugyanily fogadtatásra talált a másik előterjesztés is: a szabadság-szobor restaurálási költségeire lelkesen megszavazott a közgyűlés 950 koronát.

Ezt a két jelenséget nem azért említjük meg itt a *megfigyelések* rovata alatt, hogy szembeállítsuk őket, sőt inkább, hogy összehasonlítást tegyünk köztük s ennek kapcsán gondolatot váltsunk ki. Kérem, — az utóbbira hivatkozom, — gyönyörű szép dolog, hazafias kötelesség haló porukban is áldani nemzeti hőseinket, magyar lelkünk möhön szivja az ígét, amely hősi cselekedetüket az utódok elé állítja, lelkesek vagyunk, és eljárnak ősünk sírlakához, hogy a régi fénynek jussunk új szövetnek...

de amellet ne feledjük, hogy a hazának nyitott sebei is vannak, nagy szociális szenvedések és keserőségek szenvednek a nemzetet és itt is állanak elő hazafias kötelességek. Mondom, ezt ne feledjük és ne támasszuk nehézségeket a nyitott sebek betapásztására. Hiszen megmutattuk, hogy a nehézségeket le lehet győzni.

Bécs. Nevének említésére kell, hogy dűbe-guruljunk, de aztán minket is megkap a hazafias hűv és semmiben sem mulit, hogy t. laptársunk a Sz. H. mintájára hazafias és szavahihető kiruccanasokat eszközöljünk az átkos, a gonosz, rajtunk élőkűdő Bécs ellen. Hanem a mi beszéd az csak beszéd. A *csak* beszédre pedig Bécs — ugy tudjuk — rá se hederit. Nos hát jöttek már egyszer a tettek is. Lett egy országgraszoló s bátran mondhatjuk, nagy kaliberű felbuzdulás, a nagyszerű tulipánkorszak, amikor minden jóra való magyarember *kimondotta*, hogy csak magyar ipart pártfogol. Tűzbe jöttünk, lelkesedtünk, szalmalángoltunk — a tettekre. S ime, a szomorú valóság: 1 év, mond, egy év alatt szétverte az egész tulipános virágos kertet. Sőt kérem, hogy a legközelebbi s legkézzelgátalóbb valóságot említem, némi hideg zuhanyként ható megfigyelést eszközölték a mi szűkebb hazánkából, Fehérvárról. Néhány hónappal ezelőtt a Kereskedelmi Társulat akciót indított, hogy Komáromon át alkalmassabb csatlakozás eszközöltessék ki — Béccsel. Az akciót a helybeli kereskedők inspirálták, akik legnagyobbbrászt Bécsből szállítván az árut, gyakran futkosnak Bécsbe. A valóság és a cél ez volt: elő kell segíteni a *Bécs* árának magyar földön való ter-

jesztését. Ezt kívánja ugyanis, a mi derék kereskedőinknek zsebbeli érdeke. És horribile dictu: az akciót sikerrel elősegítette a megyének közgazgatási bizottsága is. Így történt, hogy van alkalmas vasuti összeköttetés, lehet bátrari szálítani Bécsből az árut a magyar ipar nagyobb dicsőségére. Oh, hogy mindezt elbirja a mi tulipános, buzgó magyar lelkünk!

Lég valamit. Bécs, amint beható forrásból értesülünk, a markába nevet a mi tulipános korszakunkon és minden tulipános akciónkon. Sokan mondják, hogy jól teszi.

Nagygyűlésre katolikusok!

A megújodás, nagy feladatok keresztül vitelére előtt álló magyar katholicizmus ez évben ez ország legmagyarabb, legerőteljesebb felére, az Alföldre terjesztette ki tőrfoglalását s bizik főséges hivatásában, erejében, hazafias és vallásos szempontból egyaránt méltányolható munkásságában, hogy az Alföld népét ráneveli a kor új feladataira, átgyurja, átformálja a nemzet közszellemét azokra a kötelességekre, amelyek a hazának belső erősségét, biztonságát, egységet adnak a szociális átalakulások várható eshetőségeire.

Néhány évtized óta a nemzetet a szociális megújodás, a alsóbb néprétegek ébredése s radikális érvényesülési törekvései nagy kötelességek elé állították. Ha idején fel nem értjük a gyors és nagy

Álmok.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —

Détután volt. Kint a folyosón vigan folyik a munka. Babi, az énekes Babi teregeti a ruhákat. Azonközben dalol. Mert Babi mindig dalol, tralala... tralala... Azt mondja, ő jobban dalol, mint a színésznő ki a Népkerti színházban játszik igaz. Babi tegnap színházban volt. A falu rosszat adták. Oh én Istenem, milyen szép volt. A fényes szinpad. Csúlgó ruhák. Minden. S most a mint Babi teregeti a ruhákat, elképzeli magát a szép ruhában s vigan dalol: tralala... tralala...

— Babi, Babi, kiált az ablakból Törökné, az özvegy tanárné, mikor adja be a kávé? Mar négy óra. A fiuk mindjárt ilthon lesznek. Oh én Istenem, maga mindig csak nevet, mindig csak dalol.

Igy Törökné, a kosztadóné. Mert Törökné diákokat tartott. Szegény volt. Férje a muit télen halt el s abból élt a mit egy-két diák tartása hozott. No meg a kis nyugdíj.

Sebesen mentünk a szobánkba, Józsi és én, Törökné kosztosai. Babi, a dalos Babi már ekkor behozta a kávé.

De eh! Miért beszélek én a dalos Babiról? Miért Töröknéről! Mikor tavasz van és a hársfák illatoznak. Itt a füzesek alatt pedig álmodhatom álmaimat, heverve a puha réten.

Igen, lent a füzesek alatt. Oh én Istenem ez is megtörtént? Vagy tán álmodtam a pázsitos fűvön?

Sebesen jártam könyvemmel a kezemben. Tanultam... Akkor volt. Igen. Gimnazista voltam, telve reménnyel és szívvel. De nit tehettem róla. Olyan ábrándos flu lehettem, a ki házasodni akar,

De előbb elmondok egyet-mást a Kárászék-ról, a kik a gát mellett fehérre meszelt tornácos házban laktak.

Kárász bácsi jó ember volt. Okos is. Többször mondta:

— Öcsém, ha meg nem házasodom, ma püspök vagyok. Igen. Mert pap akartam lenni s most püspök vagyok. No nem igaz-e? He-he he. Püspök. Vigyázz öcsém a szivedre.

Igy a jó Kárász bácsi, a ki nem vigyázott a szivére s odaadta a püspöksüveget egy pár szép szemért. De szerették is egymást. Kárász bácsi és Kárász néni.

Béla, Fekete Béla velem járt. És Klári? Oh Istenem, már hosszú ruhát kapott.

Es én ha elmentem a füzesek alatt, olyan fájdalmas szurást éreztem a szivemben.

Mert tavasz volt. Nyilott a kis ibolya s mi diákok nagy zajjal vertük föl a természetet.

Es itt a füzesek alatt oly szép minden.

Itt álmodoztam a zöld fűvön heverve.

Estefelé volt. Az „intelligencia” sétált a gáton. En még mindig álmodoztam ott a puha szépfűvű réten.

Két diák cigarettát sodort amott a hid mellett. Büszkén fujják a füstöt, a kis bakfisok remegve nézik a két hőst.

— Jaj ha most valamelyik tanár jönne, sugja a Nemesik Margitkája Kállay Irénkének.

Ők rémülve vizsgálják a járókelőket, a két diák pedig nyugodtan füstöl.

Most nyilik a kertajtó. Ott jön ő. Klári. Szivem sebesebben ver. Becsapom a könyvet.

Sövegjártó János

vászon kereskedése

menyasszonyi kelengyék

olcsó, szabott árak mellett.
Székesfehérvár, Barátok épülete. Egy tanuló felvétetik.

Mai lapunk 6 oldal.

00000449

gonddal járó állásfoglalás szükségét, ha nem szabjuk meg a törekvések medrét és nem értékesítjük a nemzet haladását, jövője szempontjából a feltrekvő rétegek beseületes, értékes elemeit, elkerülhetetlen a katasztrófa, amelyet egyes jelenségek már mintha előre hirdetnének.

Itt feladatokat, kötelességtudást legelőször talált a katolicizmus. Évtizedek óta végzi nagy lelkiismeretességgel s kiváló ügyszeretettel a nehéz és hálátlan munkát, hogy a felizgatott népet s a forradalmi hajlamokat keltegető szociáldemokrata akció ellensúlyozásaképpen latba vessse évezredes befolyását s a multból felmutatható érdemeit. Az állam, a politika szűkkebbően zárkózott el az elsősorban az ő *hatáskörébe* utalható feladatok elől, az egyház és csakis a katolikus egyház magára maradt és lázasan, lelkesen, fontos érdeklődésben vinta küzdelmeit. Országot, hazát, társadalmat, erkölcsöt, évezredes értékeket mentett a néprontást, nemzetrombolást, hazaárulást fojtott el.

És a magyar katolicizmus nem dicsőtelenül vivja országra szóló közdelmét az istentelenség, a hazállanság, a társadalmi anarkia ellen.

A vallás, a tiszta erkölcs életető lelke, a legszebb, legérdemesebb hivatást tölti be az állami élet békéjének, rendjének ovásában, biztosításában. Údvös törvény, jogrend, közfelfogás, az önös élet határain körül végzett áldozatos tevékenység a felebarát, haza, társadalom érdekében, a nagy célokat szolgáló közmunka impulzusa, irányítója a vallás. Lehanyatlott annak az országnak a vezető csillaga, honnét számküülték a vallás irányító befolyását, s ahol nem engednek tért a valáson fejlődő nép kulturának.

Lelkes örömet látjuk tehát a katolicizmus alkotásokban nyilvánuló munkásságát s a legtisztább szempontoktól vezéreltetve, legszembetűnőbb eszményeink sikerének biztosítására mi is a harc vonalába állunk.

Oda menjek, ne menjek?

De jön Béla, a Fekete Béla.

— Szervusz! Szervusz! kiált felém meszaró!

— Tudod már a fizikát?

Igy Béla, aki nem szeretted a fizikát s megfogadta, hogy soha kezébe nem veszi, ha egyszer kikerül az iskolából.

— Jó napot, Maga is itt van? Így Klári, a szép Klári... És boldogan sétáltunk a gáton. Szóltanul. Mert ha a szív telve van, nem lehet sokat beszélni. És most eszembe jut Kárász bácsi püspöksüvege, Kárász néni csillogó azeme, amely miatt Kárász bácsi otthon ül a fehérre meszelt tornácos házban...

— Jöjjön már az Istenért. De oda maradt a tanulásban. Majd megbetegszik, ha annyira tőri magát.

Igy fogad már a folyosón Töröknek, a mi második mamánk.

— Igen... Igen... A megboldogult is. Az is épen ilyen volt mint maga. Nem evett. Aztán meg mindig a könyvet bujta. Szegény még a betegségében is a könyvekkel vesződött. Pedig mondtam neki sokszor... A többi könyvei mondják el.

Ma különben jó kedvem volt. Boldogságból rész jutott Józsinak is és Török mama is csöndesen dudolt, a mint a költő gyorsan forgott ujjai között.

Aztán éjjel. Püspöksüvegről, Klárikáról, fehérre meszelt tornácos házról álmódtam.

De most jön a tragédia. Míg a Babi, a da-

Sietünk a katolikus nagygyűlésre, ahol csapatszemlélet tártunk az egyesülő hadosztályok felett s a társadalom szívére és sebeire tesszük kezünket. A harc tét itt *munkatét*. Parancsot osztogatnak a vezetőszellemek, a parancsosztogatás itt *munkaprogramm*. Itt akarunk befolyani az állam, a haza sorsába, a haza boldogulásába. Tudjuk mi azt, hogy az állam, a parlament csak forma, keret, amelybe tartalmat, irányt, terveket, programot a társadalomból, a magyar nemzet szíve dobogásából kell vinni.

A társadalmat, a közéletet kell megtisztítani, ki kell emelni belőle az *élet*, a fejlődés, a haladás energiáit, most azokat elposványosítja, lefogja a bűn, amely szabadon üli orgiáit. Legyen ez a katolikus nagygyűlés és általában a kereszténység szellemével szolidaris minden társadalmi akció az állami élet funkcióinak bírálója és élő lelkiismerete.

Ez annak a sokat hangoztatott *szabadságnak* legideálisabb érvényesülése az — államban. A törvény, a kormánytervek, először a nemzet szíve dobogásán, lelke óhajtatásán mennek keresztül; a parlament, a kormány csak megpecsételi őket és érvényt szerez nekik.

Siessünk Szegedre, — a katolikus nagygyűlésre. Elsőrangú tudósok, agitátorok, szónokok fogják megszabni a magyar szellemi élet direkcióit. Itt gyűlésezik a kath. népszövetség, az ország legnagyobb hivatású és legtökéletesebb szervezete és meg fogja adni a szövetség országra szóló erejét és tekintélyét. A katolikus nagygyűlés a magyar nemzeti élet évenként megújuló legnagyobb eseménye, amely minden évben másutt és másutt állomásozik s tüzi egy fokkal magasabba a Krisztus szellemében való haladás zászlaját.

A kultura útját egyengetjük, a hon alapjait szilárdítjuk. A társadalmat, ezt a Lázárokat Lázárát akarjuk feltámasztani. A haladás királyát, Krisztust hívjuk a sirüreg-

los Babi vigan dalolt a folyosón: tralala... tralala... addig Török mama imádkozik két kosztos fiáért, a kik érettségit tesznek ott fönnt az emeletes gimnáziumban. Tralala... tralala... hangzik a Babi, a dalos Babi hangja s mi rohanunk haza. Már nem diákok többé. Urak! Hallja Babi! Urak! Tralala... tralala... Urak!

És jött a válás. Arról akarok beszélni. Én sokat sirtam. Bucsuhi mentem a fehérre meszelt tornácos házba. Ah! Klári a hosszú ruhában. És én még nem tudtam...

Avagy ne legyen az ember büszke, mikor Török mama is így szól: Fiam, édes fiam jöjjön ide. Itt az újság. Bent van a neve. Jaj, fiam, a megboldogult is.

Épen így történt.

Emlékszem. És olvasom a „Harangszó” hire között, hogy én, az álmódozó gyerek, vagyok „a gimnáziumunk büszkesége”. Olvasom a lapot és lehajtom a fejemet az asztalra. Sirok keservesen.

— Miért sir édes fiam? Igaz. A megboldogult is így tett akkor ott a lugosban. És főlém hajolva nézi Török mama, a mint könyveimmel áztatom a másik hirt. A Klárika eljegyzését Benőssy József törvényszéki jegyzővel. És most ki tőr belőlem a keserűség, az elfojtott fájdalom...

De eh! Isten veletek! Diák álmaim! Fehérre meszelt tornácos ház... Ragyogó szemek... Klári... Török mama... Babi, dalos Babi... Isten veletek!...

járdánházi Kovács Lajos.

hez. Szavára: Lázár, kelj fel! — Lázár feltámad. Hiába sugnak-bugnak a kicsinyhítűek: „már régen a sirban!” — Lázár feltámad.

Halálra zánt eszményeink diadalmat ülnek. A legtisztább, legszeplőtelenebb magyar szellem meghódítására Szegeden diadalmasan vonul be a katolikus gondolat. Megtépett hitünk bizalmunk ujerőre kap és egy szó zug át a sziveken és a sirokon...

Feltámadunk!

(b)

UJDONSÁGOK.

A helyzetről.

Székesfehérvár s Vidéke,
(Vagy pediglen egy vigéce),
Szekularizációról
Zeng hős dalát a haján sógor.
No de tölte ez csak hóbert,
Nem is verjük el rajt a port.
— Söt porára áldás, béke!
Nyugodj béken oh Vidéke!

A város püre.

Pösch ur, az u. n. báró, téglagyáros stb., neve, nagy kaliberti szereplése ismét aktualissá vált. Ehhez az urhoz tudvalevőleg nekünk több rendbeli kellemetlen emlékünknél fűződik. Nagykaliberti s mutató szereplésével felültette nemcsak a város társadalmát, amelynek bizonyos fényt előkelőséget kölcsönözött a „báró” ur szereplése, de berugatta magát a bölcs várost is, amely haladásának egy jelentős mozzanatát, egy kitűnően prosperáló gyárvállalat létesítését a „báró” ur kezébe volt bátor letenni. Bőt a szerződést is megkötötte s egyáltalában a legnagyobb komolysággal és legszebb reményekkel nézett a gyárvállalat elé.

Közben azonban megtörtént a szomorú kiábrándulás, a gyárvállalat: az egyszerű légfűtőgyár rövidesen összeomlott. Lehullott a lepel és a báró ur mint egyszerű, de nagykaliberti kártyamanipuláns állott a nagyközönség előtt. Akinek nem gyárvállalatba fektethető pénz, de egy furcsa mult állott a háta mögött. Ez azonban az éremnek csak egyik, és a szelidebbik fele. A másik fele ez: Pösch ur még egyszer kidüllesztette a mellét és vakmerő hatvágással perbe fogta a várost. Azon a cimen támadt meg, hogy a gyár telepét a katonáknak is kiadta a város és így ő — *hoppón maradt*. Horribilis összeg, kerek két millió korona kártérítést követelt s a Lipótváros koronázatlan királyát, magát a nagy *Vázsonyi* Vilmost kívánta mozgósítani a per sikere érdekében.

A per sokáig húzódott, végre a helybeli törvényszéken csütörtökön zajlott le véglegesen vegyes érzelmekre adván alkalmat. A dolog ugyanis úgy történt, hogy Pösch báró urat elutasították követelésével, a perköltséget azonban mintegy 1500 koronát, minthogy a „báró” ur *fizetni* nem tud, a város nyakába varrták. Az elutasító végzést azon a cimen hozta a csütörtökön összehívott törvényszék, hogy a „báró” ur személye nélkülözötte a vele köthető szerződés jogi érvényét.

A bajból azonban, amelybe a báró bele-sodort bennünket, még jó időre tudunk teljesen megszabadulni. Horribile diktó: a törvényszék ítélete szerint a felmerült illetéki költségeket — minthogy a báró ur erszénye üres, a városnak kell viselni. *Ezek a költségek 40—50 ezer koronát tesznek ki*. Most már nincs más hátra minthogy egész befolyásunkat latba veve a miniszteriumban lefolyamodjunk a horribilis összeget. Hát bizony drágán fizetjük meg a báró ur iránt táplált szimpatiánk árát!

— Személyi hírek. *Prohászka* Ottokár dr. megyéspüspök f. hó 17-én, kedden érkezik vissza nyári üdüléséből székvárosába. *Krencz Ignác* és *Szabolics Jenő* apát-

Meghívó.

A CSÁKVÁRI SEGÉLY-EGYLET
1909. augusztus hó 29-én délután 3 órakor
— az egyet helyiségében tartandó —

Rendes Évi Közgyűlésére
tisztelettel meghívatik

Tárgyak:

1. Elnöki megnyitó és igazgatósági jelentés a lefolyt 1908—9-ik üzletévről.
2. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján az igazgató tanács részére a felmentvény megadása.
3. A kisorsolt 8 igazgató tanács tag u. m. 1. Medgyesi András, 2. Körmendi József, 3. Alberti József, 4. Szakály Péter, 5. Fazekas Ferenc, 6. Tumelczhauser János, 7. Kiss Imre, 8. Horváth Mihály helyett újak, vagy ugyanezek megválasztása, továbbá kilépett Buján József helyett, úgy 3 póttag, 5 felügyelő és három lezámoló bizottsági tag választása.
4. Az alapszabályok módosítása következőképen: Az alapszabályok III-ik fejezetének 3. §. „Üzleti tőke” c) pontjához új d) pont alatt ezen szöveg lesz beveendő: „Kamatozás céljából elfogadott takarékbetétek.” A 7-ik § után a következő új 8-ik § véteik fel: 8-ik §. A hetenkénti befizetéseken kívül az igazgatóság bárminemű takarékbetétet elfogadhat. Ezen betétek utáni kamatlábat az igazgatóság időről-időre állapítja

meg. A takarékbetéteknél következő szabályok alkalmaztatnak: a) a betevők folyó számmal ellátott könyvet kapnak, melyben a betevő neve, a befektetett összeg mennyisége számokkal és betűkkel kiírva, a betét napja, a kamatláb és a tőkekamat visszafizetését kiütendő rovatok foglaltatnak, b) minden betét s visszafizetés a pénztárnok könyvelő és napi biztos által aláírandó, c) a tőke visszafizetés és a kamatok kiadása csakis a betétkönyv felmutatására történik; d) a betétkamatok évenként utólagosan a betevő javára tőkésítettnek; e) ezen könyvecskéik szintén névre szólnak, mindamellett a birtokos és előmutató jogszerű tulajdonosnak tekintetik és a menyében törvényes vagy szerződéses okok nem gátolják, kezéhez a kifizetések is teljesítettnek; f) ha valamely betét könyvecske elvesz, tulajdonosa ezt azonnal az igazgatóságnál bejelenteni és 14 nap alatt a megemmitési eljárás megindítását igazolni köteles, ellenesetben ezen idő elteltével a kifizetés bármily jelentkezőnek kezéhez teljesítettik. g) a megemmitést kimondó jog érvényes bírói végzés bemutatása után az érdekeltek félnek a takarékbetétkönyvecske másolata elismervény mellett ki fog adatni s ez a főkönyvben följegyeztetik.

5. Az igazgatótanács tagjai jelenléti díjainak 2 koronában való megállapítása hetenkint.

6. Alapszabályszerint beadott indítványok tárgyalása.

Kelt a csákvári segély-egyletnek 1909. Aug. hó 5-én tartott választmányi üléséből.

Quaiser N. János,
könyvvezető,

Rácz Endre.
elnök.

Ujabb rendszerű kocsik!**HIRTLING PAL****KOCSIGYÁRTÓ**

Üzlet: Tolnai-utca 16. **Székesfehérvár** Raktár: Simor-utca 35

Raktáron tartok minden fajtájú kész ruganyos kocsit, kész korbákat, kerekeket és a hozzá tartozó farészeket.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom kocsifényező és nyerges — — — — — műhelyemet.

A kocsigyártáshoz tartozó összes javításokat jutányosan s gyorsan eszközölöm.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban, Szt-István-tér I.

A csákvári segély-egyletüzlet forgalmi kimutatása 1908-1909-ben.

	Követel			Tartozik	
	k.	f		k.	f
1908/9 ről elmaradt kamatok	302	13	1902/3 XXXI-ik évtársulattól fennmaradt	—	95
„ „ késedelmi kamatok	137	72	1903/4 XXXII-ik évtársulat beiratasi díjai	362	—
Kötelezők	105972	—	„ „ „ vagyona	25383	66
P. takarékpénztári letétek	2200	—	„ „ „ heti befizetései	4392	70
Pénztárnoki óvadék	200	—	1904/5 XXXIII-ik „ „ beiratasi díjai	290	40
Pénztári készlet	1121	99	„ „ „ vagyona	14279	53
			„ „ „ heti betétei	3092	50
			1905/6 XXXIV-ik „ „ beiratasi díjai	300	40
			„ „ „ vagyona	12138	08
			„ „ „ heti befizetései	3393	80
			1906/7 XXXV-ik „ „ beiratasi díjai	295	20
			„ „ „ vagyona	9503	46
			„ „ „ heti befizetései	4361	60
			1907/8 XXXVI-ik „ „ beiratasi díjai	356	—
			„ „ „ vagyona	7968	21
			„ „ „ heti befizetései	7354	40
			1908/9 XXXVII-ik „ „ beiratasi díjai	418	—
			„ „ „ heti befizetései	10942	60
			Pénztárnok óvadéka	200	—
			Előre fizetett kamatok	447	59
			1903/4 XXXII-ik évt. nyer. 433 betétre	1412	83
			1904/5 XXXIII-ik „ „ 298 „ „	814	88
			1905/6 XXXIV-ik „ „ 346 „ „	714	73
			1906/7 XXXV-ik „ „ 435 „ „	605	72
			1907/8 XXXVI-ik „ „ 735 „ „	606	82
			1908/9 XXXVII-ik „ „ 1033 „ „	297	78
			Össz. nyereség 4452 K 76 f 3280 betétre	—	—
				109933	84

Kelt Csákváron, 1909. június 30-án.

Goldschmidt József,
pénztárnok.

Stáhl László,
igazgató.

Rácz Endre,
elnök.

Palanek Károly,
igazgató.

Quaiser N. János,
könyvvezető,

Ezen vagyonmérleget megvizsgáltuk, helyesnek találtuk

Csákvár, 1909. július 30-án.

ifj. Pénzes Ferenc,
f. b. t.

Sándor József,
f. b. t.

ifj. Geisz János,
f. b. t.

Molnár Imre,
f. b. t.

A csákvári segély-egylet nyereség veszteség kimutatása 1908-9-ben.

	Jövedelmek			Költségek	
	k.	f.		k.	f.
Késedelmi kamatokból	475	36	Kezelési díjakra	1063	57
Kamatokból	5798	96	Jelenléti díjakra	101	40
Ügyvédi előlegekből	50	—	Kamatokra	273	46
Nyomatványokból	51	77	Nyomatványokra	97	20
Házbérekből	240	—	Adókra	156	46
			Bélyeg illetékre	15	50
			Házbérekre	371	24
			Ügyvédi előlegekre	50	—
			Hirdetési díjakra	34	50
			Tiszta nyereség	4452	76
	6616	109		6616	109

A csákvári segély-egylet 1903/4. XXXII-ik felosztó évtársulatának vagyonmérlege és felosztása 1908/9-ben.

	Tartozik			Követel	
	k.	f.		k.	f.
Az 1902/3. XXXI-ik évtársulattól fennmaradt	—	95	433 betétnek á 72.86 ²⁵ / ₁₀₀ korona	31552	14
1903/4. XXXII. évt. beiratási díjai 433 betétre	362	—			
" " " " vagyona	25383	66			
" " " " heti befizetése	4392	70			
" " " " nyeresége	1412	83			
	31552	14		31552	14

Kelt Csákváron, 1909. június 30-án.

Goldschmidt József,
pénztárnok.

Stáhl László,
igazgató.

Rácz Endre,
elnök.

Palanek Károly,
igazgató.

Quaiser N. János,
könyvvizető.

Ezen nyereség-vesztesség kimutatást, vagyonmérleget és felosztást megvizsgátuk, helyesnek találtuk.

Csákvár, 1909. július 30-án.

ifj. Pánzes Ferenc,
f. b. t.

Sándor József,
f. b. t.

ifj. Geisz János,
f. b. t.

Molnár Imre,
f. b. t.

A csákvári segély-egylet változás kimutatása az 1908/9-ben be- és kilépett tagjai és betéteikről 1909. június 30-án.

	Belépett	Kilépett												
		XXXVII.	XXXII.	XXXIII.	XXXIV.	XXXV.	XXXVI.	XXXVII.						
	Évtárs.-ba.	Évtársulathól												
		Tag	Betét	T.	B.	T.	B.	T.	B.	T.	B.	T.	B.	
1907/8-ik évfolyam volt	—	—	86	437	90	366	87	454	125	599	149	867	—	—
1908/9-ik év folyamán	143	1033	1	4	16	68	18	108	30	164	11	132	—	—
Maradt 1908/9 ik évfolyam végén	143	1033	85	433	74	298	69	346	95	435	138	735	—	—
Osszes tag és betét														16043280

Kelt Csákváron, 1909. június 30-án.

Rácz Endre
elnök.

Quaiser N. János
könyvvizető.

ZILZER MANÓ
 férfi-, fiu- és gyermekruha raktára
 Székesfehérvár, Szőgyény-Marich-utca.
 Állandóan nagy raktáron mindenféle
férfi-, fiu- és gyermekruhák
 ugyszintén
papi öltönyök,
Ferenc József-kabát,
köpenyek (havelok)
 bőrkabátok, utazó bundák,
 raglán-felöltők, kabátok.

Tisztasága 30.000 koronával szavatoltatik.

Schicht szarvasszappana
 a legjobb

Schicht szarvas jegyű szappanát rendkívül, kitűnő tulajdonságainál fogva előnyösen használhatjuk minden elgondolható mosási célra: személyes használatra, legfinomabb és durva, fehér és színes vászonneműek mosására, konyhaedények, bútörök, szőnyegek, háziállatok tisztítására stb. stb. A legjobb kiválasztott nyersanyagokból lesz előállítva.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.